

Δ. Πυλαίας- Χορτιάτη: Ο Σ. Καλεντερίδης έριξε "φως" στα νέα γεωστρατηγικά δεδομένα στη Μέση Ανατολή

✍ ΜΑΓΔΑ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

☰ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

🕒 22/12/17 11:25

Στο πλαίσιο του κύκλου επιμορφωτικών σεμιναρίων «Καλώ στο Βήμα» που διοργανώνει ο δήμος Πυλαίας – Χορτιάτη ο γεωπολιτικός αναλυτής και συγγραφέας Σάββας Καλεντερίδης "έριξε" φως στα όσα διαδραματίζονται αυτή την περίοδο στη Μέση Ανατολή, και την ανατολική Μεσόγειο, στις επιδιώξεις της γείτονος Τουρκίας και τις φιλοδοξίες του Ερντογάν, αλλά και τον ρόλο που μπορεί να παίξει η Ελλάδα για να γείρει υπέρ της ζυγαριάς των εξελίξεων.

Στη διάρκεια της ομιλίας του με θέμα «Τουρκία, Μέση Ανατολή και ο ρόλος της Ελλάδας» που πραγματοποιήθηκε στο γεμάτο από θεατές αμφιθέατρο "Σταύρος Κουγιουμτζής" του Δημαρχείου Πανοράματος ο γνωστός ερευνητής, εκδότης και συγγραφέας διερεύνησε όλα τα τεκταινόμενα και στη συνέχεια απάντησε τις ερωτήσεις του κοινού.

Τον χαιρετισμό του δημάρχου Ιγνατίου Καϊτεζίδη, μετέφερε ο αντιδήμαρχος Αθλητισμού, Πολιτισμού και Νεολαίας Σωκράτης Δωρής, ο οποίος αναφέρθηκε στην χρησιμότητα μιας ενδελεχούς ανάλυσης των νέων γεωστρατηγικών δεδομένων στην Μέση Ανατολή και στην ικανότητα του συγγραφέα να βλέπει καθαρά τις διαφαινόμενες εξελίξεις στο πεδίο της διπλωματίας και των συγκρούσεων.

Στην ομιλία του ο Σάββας Καλεντερίδης επεσήμανε ότι εξαιτίας των εξελίξεων στη Συρία και στο Ιράκ, έχουν δημιουργηθεί δύο σημαντικά μέτωπα που δημιουργούν καινούργια γεωπολιτικά δεδομένα στην περιοχή μας, τα οποία πρέπει να προσέξει η Ελλάδα. Όπως ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Το ένα μέτωπο έχει βασικούς παίκτες τη Ρωσία, το Ιράν και την Τουρκία, και το άλλο μέτωπο έχει τις ΗΠΑ, την Αγγλία, τη Σαουδική Αραβία, την Αίγυπτο, το Ισραήλ και τους Κούρδους. Έχει ιδιαίτερη σημασία ότι το Ιράν βγαίνει από την κρίση και αναδεικνύεται σε έναν ισχυρό περιφερειακό παίκτη με επιρροή στην Αραβική χερσόνησο, απειλώντας την ίδια τη Σαουδική Αραβία. Η Τουρκία είναι μια άλλη σημαντική παράμετρος στο γεωπολιτικό τοπίο. Ο πόλεμος του Κόλπου το 1990-91, οδήγησε το 2005 στη δημιουργία με συνταγματική κατοχύρωση, ενός ομοσπονδιοποιημένου Ιράκ και ενός ομόσπονδου κουρδικού κράτους. Επιπλέον, η κρίση που ξέσπασε στη Συρία το 2011 και στη συνέχεια ο πόλεμος κατά του Ισλαμικού Κράτους, οδηγεί σε ένα επίσης ομόσπονδο συριακό κράτος, αλλά και σε ένα δεύτερο ομόσπονδο κουρδικό κράτος. Επειδή λοιπόν η Τουρκία και το Ιράν φοβούνται παρόμοια βήματα και στα εδάφη τους, αποφάσισαν να ενώσουν τις δυνάμεις τους, παρότι μεταξύ τους αντιμετωπίζουν σειρά προβλημάτων. Ιδιαίτερα η Τουρκία, βλέποντας να έρχεται η σειρά της, τα παίζει όλα για όλα κι αυτό αναδεικνύει την προσωπικότητα του προέδρου της, του Ερντογάν, ο οποίος δείχνει ένας άνθρωπος που δεν διστάζει να ρισκάρει, οδηγώντας σε κρίση, σε ένταση, ίσως και αδιέξοδο τις σχέσεις της χώρας του με τις ΗΠΑ».

Ο κ. Καλεντερίδης εμφανίστηκε αισιόδοξος για τον ρόλο της Ελλάδας υπό την προϋπόθεση ότι θα υπάρξει επεξεργασία όλων των δεδομένων, σωστή και ψύχραιμη διαχείριση, και φυσικά παραγωγή πολιτικής. «Η δημιουργία των δύο παραπάνω μετώπων διευκολύνει τις τριγωνικές συναντήσεις Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ και Ελλάδας-Κύπρου-Αιγύπτου, που κάποια στιγμή μπορούν να γίνουν και ένα σχηματικό τετράγωνο! Την ίδια στιγμή όσο επιδεινώνονται οι σχέσεις της Τουρκίας με το ΝΑΤΟ, με γεωμετρική πρόοδο αυξάνεται παράλληλα η γεωπολιτική αξία της Ελλάδας. Εφόσον η Τουρκία συνεχίσει να τραβάει το σχοινί, τότε ενδεχομένως να δούμε ακόμη και την πραγμάτωση εθνικών μας οραμάτων όπως, για παράδειγμα, η πάρα πολύ σημαντική χάραξη της Αποκλειστικής Οικονομικής μας Ζώνης (ΑΟΖ)» σημείωσε ο κ. Καλεντερίδης κρούοντας όμως παράλληλα και τον κώδωνα κινδύνου αφού όπως είπε «εάν δεν δώσουμε ιδιαίτερη σημασία στις γεωπολιτικές εξελίξεις, τότε η Ελλάδα θα λεηλατηθεί όχι μόνο από εχθρούς, αλλά κι από φίλους».

Να σημειωθεί ότι ο κύκλος των επιμορφωτικών σεμιναρίων με γενικό τίτλο «Καλώ στο Βήμα...» -με είσοδο ελεύθερη για το κοινό- έχει προγραμματισθεί και θα διαρκέσει μέχρι το τέλος Μαΐου του 2018. Περιλαμβάνει ομιλίες και εκδηλώσεις για την ομοιοπαθητική, την ΑΟΖ και τις ελληνοτουρκικές σχέσεις, την προστασία του πληθυσμού στους σεισμούς, τη μαγειρική, την εφαρμογή της διαμεσολάβησης στη σύγχρονη ελληνική κοινωνία, τη συμβολή των μουσείων στη σύγχρονη ελληνική κοινωνία, τις μαθησιακές δυσκολίες, την Τέχνη ως μοχλό ανάπτυξης, τη διαχρονικότητα και τη συνέχεια της ελληνικής γλώσσας, καθώς και το περιβάλλον και την ανακύκλωση.